

Prevod te strani je bil narejen s strojnim prevajanjem [\[Povezava\]](#). Strojni prevodi lahko vsebujejo napake, ki bi lahko zmanjšale jasnost in natančnost, zato varuhinja človekovih pravic ne prevzema odgovornosti za kakršna koli odstopanja. Za najzanesljivejše informacije in pravno varnost glejte zgornjo povezavo z izvirno različico v jeziku angleščina. Za več informacij si oglejte našo [jezikovno in prevajalsko politiko \[Povezava\]](#).

Odločba v zadevi 1747/2018/FP o zavrnitvi dostopa javnosti do dokumentov Evropske komisije, ki se nanašajo na zakonodajno spremembo

Odločba

Primer 1747/2018/FP - Preiskava uvedena dne 15/10/2018 - Odločba z dne 28/11/2018 - Zadevna institucija ali organ Evropska komisija (Rešila institucija) |

Zadeva se je nanašala na odločitev Evropske komisije, da nevladni organizaciji s področja varstva pravic živali zavrne dostop do dokumentov, ki se nanašajo na izračune, opravljene za oceno uporabe živali pri pripravi ocene učinka, ki je priloga osnutka uredbe o spremembi uredbe REACH.

Komisija je dostop do dokumentov zavrnila z utemeljitvijo, da bi razkritje resno škodilo njenemu postopku odločanja.

Med preiskavo je evropska varuhinja človekovih pravic Evropski komisiji predlagala, naj znova prouči zahtevo pritožnika za dostop javnosti in pri tem ustrezno upošteva nedavno odločitev Sodišča glede dostopa do dokumentov, ki se nanašajo na zakonodajne pobude.

Varuhinja je Komisiji predlagala, naj javnosti odobri dostop do navedenih dokumentov. Stranke so varuhinjo obvestile, da je bil dostop omogočen še med preiskavo, zato je zadevo končala.

Ozadje pritožbe

1. Komisija trenutno pripravlja predlog za spremembo Uredbe št. 1907/2006 z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH).
2. PETA (Ljudje za etično ravnanje z živalmi) je nevladna organizacija za zaščito pravic živali. Odbor PETA je 6. aprila 2018 Komisijo zaprosil, naj ji omogoči dostop javnosti do dokumentov,

ki vsebujejo izračune, opravljene za oceno uporabe živali za osnutek ocene učinka „Revizija prilog REACH za snovi z nanooblikami – Elementi v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji in obravnavi“.

3. Komisija je 6. junija 2018 zavrnila dostop javnosti do dokumentov z utemeljitvijo, da bi razkritje resno oslabilo varstvo postopka odločanja v skladu s prvim pododstavkom člena 4(3) Uredbe 1049/2001 [1] .

4. Odbor PETA je 25. junija 2018 vložil zahtevek za pregled (t. i. „potrditvena prošnja“).

5. Komisija je rok za odgovor na zahtevek za pregled dvakrat podaljšala, in sicer 13. julija in 6. avgusta 2018. Pritožnik je nato Komisiji poslal elektronsko sporočilo, v katerem je navedel, da se bo neodgovor Komisije na zahtevo za pregled štel za zavrnitev, razen če bo Komisija odgovorila do 24. avgusta 2018.

6. Komisija na zahtevo za pregled ni odgovorila, zato se je PETA 5. oktobra 2018 obrnila na varuhinjo človekovih pravic.

Preiskava

7. Varuhinja človekovih pravic je začela preiskavo o tem, da je Evropska komisija zavrnila dostop javnosti do dokumentov, ki vsebujejo izračune, opravljene za oceno uporabe živali za osnutek ocene učinka, „revizija prilog REACH za snovi z nanooblikami – Elementi v skladu z Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o registraciji, evalvaciji, obravnavi“.

Trditve strank

Trditve Komisije

8. Komisija je trdila, da so bili zahtevani dokumenti del notranjih razprav in posvetovanj znotraj Komisije ter da bi njihovo razkritje resno ogrozilo njen postopek odločanja. Na tej podlagi in po ugotovitvi, da pritožnik ni dokazal prevladujočega javnega interesa, je Komisija zavrnila dostop do zahtevanih dokumentov, pri čemer se je sklicevala na člen 4(3), prvi pododstavek, Uredbe 1049/2001.

9. Vendar je pritožnika obvestila, da bo končno poročilo o oceni učinka javno dostopno, ko bo sprejeta uredba Komisije o spremembi Uredbe št. 1907/2006.

Trditve pritožnika

10. Pritožnik je trdil, da se Uredba REACH nanaša na vprašanja velikega javnega interesa. Po

navedbah pritožnika izračuni na živalih ocenjujejo število živali, ki bi se uporabile v različnih regulativnih scenarijih. Navedla je, da Komisija v oceni učinka ni zagotovila zadostnih informacij o ocenjenih številkah in številu uporabljenih živali. Zato stališč Komisije o tem, kaj pomenijo te številke in številke, ni mogoče preveriti.

11. Poleg tega je pritožnik ugotovil, da je o osnutku uredbe razpravljal z več predstavniki držav članic in sklenil, da imajo različne razlage učinka osnutka uredbe na uporabo živali. Pritožnik je svoji pritožbi priložil elektronsko korespondenco z Združenim kraljestvom in Nemčijo kot primer razlik v razumevanju. Zato je ugotovila, da je mogoče uporabo živali za namene uredbe REACH v celoti razumeti šele po tem, ko so izračuni javno dostopni ter tako preverjeni in pregledani pred sprejetjem Uredbe. Glede na kratek rok pred sprejetjem predlagane uredbe je pritožnik menil, da bi bilo treba zahtevane dokumente čim prej javno objaviti.

12. Zato je pritožnik zagovarjal krepitev demokracije z odprtostjo, odgovornostjo in pravico državljanov do nadzora vseh informacij, na katerih temeljijo zakonodajni akti. Menila je, da Komisija ni izvedla preglednega postopka posvetovanja z zainteresiranimi stranmi.

13. Pritožnik je trdil, da so *„dokumenti, ki jih [Komisija] pripravlja in razvija v okviru zakonodajnega postopka, prav podlaga za zakonodajne ukrepe, s katerimi se lahko državljani seznani“* in da zato *„za take ocene učinka in z njimi povezane dokumente ne velja splošna domneva zaupnosti“*. Pritožnik se je v svoji obrazložitvi skliceval na sodbi v zadevah *ClientEarth proti Komisiji* [2] in *Turco* [3] ter na izjavo generalnega pravobranilca Bota [4]. Pritožnik je menil, da bi *morali biti v skladu z uvodno izjavo 6 Uredbe št. 1049/2001 „ti dokumenti v največji možni meri neposredno dostopni“*. V zvezi s tem je pritožnik trdil, da je razkritje zadevnih dokumentov mogoče zavrniti le, če bi njihovo razkritje *„bistveno vplivalo na postopek odločanja“*, in navedel, da mora biti tveganje oslabitve varovanega interesa razumno predvidljivo in ne zgolj hipotetično, kar po mnenju pritožnika Komisija ni dokazala.

Ocena varuha človekovih pravic

14. Varuhinja človekovih pravic je poudarila nujnost te zadeve. Pritožnik je želel imeti dostop do zahtevanih dokumentov, da bi lahko v celoti sodeloval v demokratični razpravi o vsebini predlagane zakonodaje. Glede na to, da Komisija ni pravočasno izdala potrditvene odločbe, je varuh človekovih pravic menil, da je primerno, da se takoj pripravi predlog za rešitev.

15. Varuhinja človekovih pravic je ugotovila, da se zdi, da prvotne odločitve Komisije pomenijo, da je Komisija menila, da obstaja splošna domneva, da se lahko dostop do zahtevanih dokumentov zavrne (ker bi razkritje lahko resno ogrozilo postopek odločanja institucije).

16. Vendar je varuhinja človekovih pravic ugotovila, da je v zelo nedavni sodni praksi Sodišča (septembra 2018) zdaj ugotovljeno, da dokumenti, ki se nanašajo na ocene učinka v zvezi s predlagano zakonodajo, ne spadajo pod splošno domnevo nerazkritja [5]. Vsaka zavrnitev dostopa do dokumenta ali delov dokumenta mora biti podprta z obrazložitvijo, iz katere je razvidno, da bi odobritev dostopa posebej ogrozila interes, zaščiten s členom 4 Uredbe

1049/2001.

17. Sodišče Unije je ugotovilo, da bi razkritje teh dokumentov lahko povečalo preglednost in odprtost zakonodajnega postopka kot celote ter tako okrepilo demokratičnost Unije, saj bi njenim državljanom omogočilo, da te informacije pregledajo in poskušajo vplivati na ta postopek [6] .

18. Varuhinja človekovih pravic je zato predlagala, naj Evropska komisija odločitev o zahtevi za revizijo izda najpozneje do 5. novembra 2018 in pri tem ustrezno upošteva nedavno sodbo Sodišča v zvezi z dostopom do dokumentov, povezanih z zakonodajnimi pobudami [7] , in argumente pritožnika v javnem interesu.

Ocena varuha človekovih pravic po predlogu rešitve

19. Evropska komisija je varuha človekovih pravic obvestila, da je dokumente med preiskavo varuha človekovih pravic posredovala pritožniku, in sicer na dan, preden je prejela njegov predlog za rešitev.

20. Poleg tega je pritožnik obvestil varuha človekovih pravic, da je po prejemu dokumentov stopil v stik s Komisijo in zahteval dodatna pojasnila. Komisija je pritožniku nemudoma predložila vse ustrezne informacije. Pritožnik je nato potrdil, da je menil, da je njegova pritožba v zvezi z dostopom javnosti rešena.

21. Varuhinja človekovih pravic ugotavlja, da odločitev Komisije v tej zadevi krepi legitimnost zakonodajnega postopka ter povečuje preglednost in demokracijo v Evropski uniji. Varuhinja človekovih pravic pozdravlja konstruktiven pristop Komisije k reševanju zadeve ter pozitivnemu in hitremu odzivu na pritožnikovo zahtevo po pojasnitvi vsebine dokumentov po njihovi objavi.

Zaključek

Varuh človekovih pravic na podlagi preiskave zaključi ta primer z naslednjo ugotovitvijo :

Varuhinja človekovih pravic zaključi primer, kot ga je rešila Evropska komisija.

Pritožnik in Evropska komisija bosta obveščeni o tej odločitvi.

Emily O'Reilly

Evropski varuh človekovih pravic

Strasbourg, 28. 11. 2018

[1] Uredba 1049/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, na voljo na <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32001R1049&rid=1>.

[2] Sodba Sodišča Evropske unije z dne 4. septembra 2018 v zadevi *ClientEarth proti Komisiji*, C-57/16 P, ECLI:EU:C:2018:660.

[3] Sodba Sodišča Evropske unije z dne 1. julija 2008 v združenih zadevah *Švedska in Turco*, C-39/05 P in C-52/05 P, ECLI:EU:C:2008:374.

[4] Generalni pravobranilec Bot, zadeva C-57/16 P, *ClientEarth proti Komisiji*.

[5] Sodba *ClientEarth proti Komisiji*, točka 109.

[6] Sodba *ClientEarth proti Komisiji*, točka 94.

[7] Sodba Sodišča Evropske unije z dne 4. septembra 2018 v zadevi *ClientEarth proti Komisiji*, C-57/16 P, ECLI:EU:C:2018:660.